

I § 18 bestemmes det, at hvis Fæstejendommene ikke inden 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden er overgaaet til Selveje, skal de overdrages til Staten paa de Vilkaar, som bestemmes i Lovforslaget for Overgang til Selveje.

Jeg skal ikke i Øjeblikket komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men henvise til de Oplysninger, som findes i den Kommissionsbetænkning, som blev afgivet i 1911, og i hvilket der er nedlagt et stort og dygtigt Arbejde, og endvidere til de faa Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Modtagelse i dette høje Ting.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet*. Den Kommission, som var nedsat for at løse Fæstespørgsmaalet, var enig om dette Lovforslag. Det er kun en Tilføjelse til og en Tydeliggørelse af Loven af 23. Maj 1902. Det bestemmes, at de Huse, som ikke er undergivne Fæstetvang, kun maa udlejes som Livsfæste eller i Forpagtning eller Leje i mindst 8 Aar. Denne Regel maa kun fraviges, naar Landbrugsministeriet giver sit Samtykke. Dernæst bestemmes det, at de Regler, som er givne under 23. Maj 1902 med Hensyn til Retten til Erstatning, bliver udvidet. De Forbedringer, der er foretagne af disse Huse, skal vedkommende have Lov til at faa Erstatning for, selv om de har faaet Nyttens af dem i Forvejen. Ligeledes foreslaas der den Forbedring fra den nu bestaaende Lov, at der kan kræves Erstatning for alle foretagne Forbedringer, selv om de er over 30 Aar gamle, hvad man ikke kan efter den nu bestaaende Lov. Endelig skal jeg nævne, at medens det i den nuværende Lov bestemmes, at Lejerne eller Forpagterne skal sørge for, at der bliver foretaget en Forretning baade ved Modtagelsen og ved Fratrædelsen, foreslaas det nu, at det skal være Ejerens Pligt at sørge herfor.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse og hurtigt Fremme. Jeg tror, disse faa Bestemmelser har deres Betydning med Hensyn til de mange Huse paa Landet, hvis Indhavere sidder ret usikkert, og dersom Rigsdagen kunde vedtage noget, der gør dette Forhold sikrere, tror jeg, den gjorde en god Gerning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg skal

for det højtærede Ting fremsætte *Forslag til Lov om Adgang for Lærerinder til overordnede Stillinger i den offentlige Folkeskole og til Enelærerembeder paa Landet*. Efter den nugældende Ordning har Lærerinder ikke Adgang til disse Embeder. I det Forslag til Lov om Tilsyn med Folkeskolen, som var fremsat i Samlingerne 1911—12 og 1912—13, var der optaget Bestemmelser om at give Lærerinder Adgang med visse Indskrænkninger til disse Embeder. Lovforslaget blev imidlertid ikke ført igennem, vel nærmest, fordi Tingene ikke kunde blive enige om Affattelsen af den bekendte § 8. Siden har der undertiden rejst sig Krav om, at Lærerinder maatte blive berettigede til at søge de overordnede Embeder, og disse Krav har ogsaa været rejste indenfor dette høje Ting, navnlig i Aar af det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) i Anledning af, at man i Kolding ved en Skole nærmest for mindre Børn til Overlærerinde ønskede en Lærerinde, som ansaas for særlig kvalificeret til dette Embede. Da det ifølge Lovgivningen ikke lod sig gøre, mener jeg ved dette Lovforslag at imødekomme en Trang, jeg godt kan forstaa, maa være til Stede, til at skaffe Lærerinder Adgang til at søge disse overordnede Stillinger. Lovforslaget gaar altsaa ud paa at give Lærerinder Adgang til Første- og Enelærerembeder paa Landet, til Overlærer- og Skoleinspektør-embeder ved de kommunale Købstadskoler og Skoler med Købstadskoleordning. Man maa ved dette sidste særlig tænke paa saadanne Skoler, som omfatter mindre Børn, og de Skoier, der i alt Fald paa de højere Klassetrin kun omfatter Piger. Jeg skal anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie og særlig til hurtigt Fremme. Det vilde have sin Betydning netop for det specielle Tilfælde, som har været fremhævet under Finanslovsforlagsbehandlingen, om dette Lovforslag kunde blive vedtaget, saa at man i Kolding kunde faa den meget ønskede Lærerinde til Overlærer ved Underskolen der.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, omhandler *Statens Avissamling i Aarhus*. Før 1902 skulde der ifølge Lovgivningen til de offentlige Biblioteker og Landsarkiverne afgives 3 Eksemplarer af hver Avis her i Landet. Ved Oprettelsen af Statsbiblioteket i Aarhus 1902 blev det endvidere bestemt, at der skulde afgives et Eksemplar til dette Bibliotek af alle Aviser, saa at der nu afgives 4 Eksem-